Nummer 4 • December 2006 • Jaargang 15

www.vvon.nl

De Trainer Coach

Verenigingsblad van de VVON

- Cees Bruinink creëert wij-gevoel
- Bloemlezing van 60 jaar VVON
- Otto Krabbe met Quick'20 op hoog niveau

Eisma BUSINESSMEDIA

VVON 60 jaar: een

Henk Drewes begon in 1938 bij GVAV en stond op 17-jarige leeftijd in het eerste elftal. Hij stopte in 1956 als speler toen GVAV in de eredivisie kwam. Ook speelde hij onder meer in de zogenaamde 'stedenwedstrijden', de toenmalig hoogste competitie in Indonesië waar hij een periode geweest is. Midden jaren '50 behaalde hij zijn eerste trainersdiploma. Na deze diploma-uitreiking zorgde Drewes voor de aansluiting van de noordelijke trainers bij de landelijke VVON. De bedoeling was te komen tot een hechter contact en een samenwerking op het gebied van demonstraties en lezingen. Henk Drewes was VVON-bestuurslid tot 1985, hij is in het bezit van het zogenaamde A-diploma, is penningmeester geweest, heeft zitting gehad in diverse VVON-commissies en was jarenlang docent bij de trainersopleidingen. Hij is drager van de gouden KNVB speld. Drewes heeft 21 jaar Topamateurs getraind zoals bij Emmen, Be-Quick Groningen en ACV. Tegenwoordig gaat de bestuurder van het eerste uur nog wel eens kijken bij hoofdklasser ACV of de profs van FC Groningen.

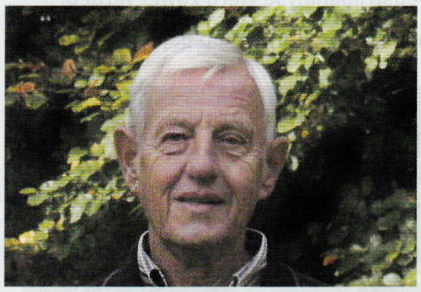

Wim Hoeben was zelf bestuurslid bij een bedrijfsvoetbalvereniging. Samen met een collega ging hij op trainerscursus (oefenmeester D) en uiteindelijk behaalde hij jaren later het A-diploma. Hij was trainer bij onder meer SLTO, Rood-Wit Amsterdam, AFC, Blauw Wit Amsterdam, UVV en Saestum. Wim Hoeben kwam in de VVON-wereld terecht omdat zijn collega in de sociale verzekeringen de VVON-er Arie Rentenaar was, die naar opvolging zocht. Rentenaar droeg steeds meer taken over en Hoeben werd algemeen voorzitter van 1987 tot 1994. Hij wilde deze taak vervullen tot zijn 65e, waarna de huidige voorzitter Nico de Frel het van hem over nam.

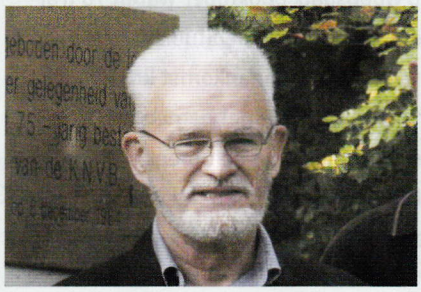

Nico de Frel, van oorsprong militair sportinstructeur, heeft het B-diploma behaald. Hij begon als voorzitter van de afdeling West-Brabant en had tevens zitting in het hoofdbestuur. Deze dubbelfunctie is volgens eigen zeggen geen ideale situatie geweest maar heeft toch jaren lang geduurd. In het hoofdbestuur kreeg hij eerst de portefeuille Scholing, waardoor hij veel 'op locatie' was te vinden. Uiteindelijk werd De Frel na enige tijd algemeen voorzitter, vanaf 1994 tot en met de dag van vandaag. Lange tijd was Joop Philippo de algemeen secretaris in het bestuur van De Frel. Het ligt in De Frel's bedoeling om de voorzittershamer over een aantal jaren over te geven aan een opvolger die hij zelf kan inwerken. Eerst wil hij enige tijd de nieuwe structuur van districten meemaken.

bloemlezing

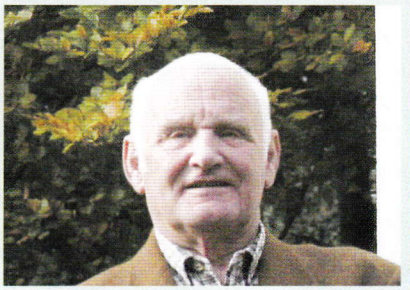

Joop Philippo stopte op 24-jarige leeftijd met voetballen. Hij ging in militaire dienst en toen kwam er volgens eigen zeggen niet zo veel meer van voetballen terecht. Hij begon als trainer op zijn 27e bij sv Holten en daarna was hij onder meer actief bij Sportclub Enschede, Haaksbergen, DOS'19, Excelsior '31, Be-Quick Zutphen en DETO. Hij schreef sportberichten voor de Oefenmeester en zat vier jaar in het VVON-bestuur van de afdeling Overijssel als voorzitter. Vervolgens verzocht Arie Rentenaar hem zitting te nemen in het hoofdbestuur, wat Philippo in 1983 daadwerkelijk deed. In 1990 werd hij voor 11 jaar algemeen secretaris van de trainersvakbond. Tegenwoordig volgt hij het voetbal van een afstand: heel af en toe een wedstrijd op het veld, maar meestal op TV of in de krant.

Dit jaar bestaat de VVON 60 jaar. In het laatste nummer van TrainerCoach van dit kalenderjaar mag deze feestelijke gebeurtenis niet onopgemerkt blijven. Hoofdbestuurslid Jan Vrind bracht vier waardevolle krachten van de VVON bij elkaar, die ieder hun zegje konden doen vanuit hun eigen historisch perspectief. Henk Drewes, Wim Hoeben, Joop Philippo en Nico de Frel bespreken in een rondetafelgesprek een aantal onderwerpen waarmee de VVON door de jaren heen te maken heeft gehad.

Ontwikkeling

Wim Hoeben: "De VVON is eigenlijk begonnen als een groepje trainers, waarbij de gezelligheid ook een voorname rol speelde. De vereniging werd vakbond. Inmiddels kunnen we wel stellen dat de VVON zich in 60 jaar heeft ontwikkeld tot een serieuze gesprekspartner op allerlei niveaus in de voetbal(trainers)wereld. Het cadeau doen van trainersdiploma's voor ex-topspelers is er niet meer bij. Alleen bij Johan Cruijff is het gebeurd, maar verder niet. Nog steeds past de VVON zich aan haar omgeving aan, nu de districtsorganisatie van de KNVB wordt overgenomen."

Joop Philippo: "De ontwikkeling in belangenbehartiging door de VVON heeft zich ook op Europees niveau doorgezet. In mijn tijd zijn we weer aangesloten bij de UEFT, zeg maar de 'europese VVON'. Ik durf wel te stellen dat vergelijkbare organisaties zoals de VVON in het buitenland zelden de kwaliteit hebben als wij in Nederland. Clubs moeten tegenwoordig heel zorgvuldig zijn richting de trainer, omdat er sociaal en juridisch allerlei regelingen zijn. Dat vind ik een heel goede zaak."

Foto: TekstTop

Van links naar rechts: Joop Philippo, Henk Drewes, Nico de Frel en Wim Hoeben.

Jaap van der Leck

Wim Hoeben: "Jaap van der Leck heeft als één van de oprichters heel veel betekend voor de VVON. Ik weet nog wel dat hij moe werd van de soms te lange discussies waarbij steeds 'ja, als...' werd gezegd. Hij kapte dat dan steevast af met de opmerking 'Als mijn oom geen kloten had gehad, dan was het mijn tante geweest.' We kunnen Jaap best het boegbeeld van de VVON noemen. In zijn periode werd ook de functie 'secretaris generaal' ingevoerd, naar voorbeeld van de Verenigde Naties. Daar was immers sprake van deze functie, die werd ingevuld door Dag Hammerskjöld. Aangezien ook de VVON op afdelingsniveau allemaal secretarissen had, kon de secretaris generaal zich door deze naamswijziging daarvan onderscheiden."

Henk Drewes ontmoet provinciegenoot Foppe de Haan.

Bijscholingen

In de jaren '50 ontstond 'de week Lunteren', de bijscholing voor voetbaltrainers. Ook Henk Drewes is daarbij aanwezig geweest en herinnert zich nog levendig de demonstraties die hij er gezien of gegeven heeft. Hans Kraay sr. schreef tien jaar geleden over de week in Lunteren: 'De week Lunteren bestaat niet meer. De VVON maakt moeilijke tijden door nu de Coaches Betaald Voetbal zich hebben afgescheiden en een eigen koers varen. Maar niemand mag vergeten wat de voorvechters hebben betekend voor de voetballerij. De intense liefde voor hun vak zal me altijd bijblijven.' Daarna waren er in een periode landelijke bijscholingsdagen. Vervolgens lag het aan de actieve inbreng van de diverse afdelingen of er regionaal iets werd georganiseerd voor de voetbaltrainers. Inmiddels kennen we het jaarlijks terugkerend Nationaal Trainerscongres in Tilburg dat in samenwerking met de CBV en het vakblad De Voetbaltrainer wordt georganiseerd. Parallel daaraan loopt de samenwerking met de KNVB als het gaat om het verkrijgen van studiepunten teneinde de trainerslicentie te behouden.

Wim Hoeben is geen voorstander van een puntensysteem. Hij vindt dat een diploma genoeg zegt en hecht meer waarde aan de eigen verantwoordelijkheid van de trainers om zich bij te laten scholen wanneer dat nodig is. Dat gebeurt ook in 'de gewone maatschappij'. Hoeben ziet een licentie als een soort werkvergunning en dat klopt niet, 'want je bent volgens je diploma al bevoegd om training te geven op een bepaald niveau', aldus Hoeben.

Onbevoegd trainen

Nico de Frel: "De laatste jaren hebben we veel overleg gehad met de KNVB over het onbevoegd trainen. Dit onderwerp is één van onze peilers. Wij willen dat de KNVB haar eigen reglementen naleeft en controleert. Een TC2-er mag tot en met tweede klasse trainen, klaar. Ik begrijp best de complexiteit waar de KNVB mee te maken heeft. Het kan vanuit Zeist wel goed bedoeld worden, terwijl men in de districten zijn eigen gang gaat.

Foto: TekstTop

Jaarlijks moeten clubs opgeven wie de hoofdtrainer is. De helft van de clubs dóet dit gewoon niet. We hebben er nu vertrouwen in dat dit verbetert. Bij dispensatie moet de KNVB verplicht advies vragen aan de VVON, hetgeen ook gebeurt. Ook in de sancties moeten we stappen maken. Geen geldboetes bij onbevoegd trainen, want grote clubs lachen daar om. Maar punten in mindering, dát komt aan bij de clubs.
In 1997 was het nog zo dat men volgens het toenmalige Algemeen Reglement Artikel 14 alleen maar bevoegd behoefde te zijn om training te geven, maar de coaching tijdens de wedstrijden was vrij. Mede door inbreng van de VVON is coaching tijdens de wedstrijden toegevoegd."

Henk Drewes: "We zijn nu 60 jaar bezig en we hebben niets bereikt. Ik vind dat dit komt door de KNVB, want de KNVB bestaat immers uit de gezamenlijke clubs. De bedoelingen zijn misschien goed, maar vriendjespolitiek blijft bestaan. Ik respecteer het enthousiasme van Nico de Frel op dit gebied, maar in mijn periode waren we er ook al mee bezig. Er moet binnen de VVON of KNVB echt iemand voor worden ingehuurd om de taak van licentiebeheer en -controle op zich te nemen. Nu is de VVON slechts een remmende factor."

CBV

Nico de Frel: "De Coaches Betaald Voetbal (CBV) was onder leiding van Jan Reker een 16e afdeling binnen de VVON. Hoewel er veel gedeelde belangen waren en hoewel elke afdeling altijd met een aantal restricties autonoom heeft kunnen handelen, bleek de CBV niet meer gehandhaafd te kunnen worden binnen de VVON. Men scheidde zich af en het is tegenwoordig een sterke organisatie geworden. Natuurlijk speelt op een positieve manier mee dat het betaald voetbal in de schijnwerpers staat, wat het CBV vanzelf meer mogelijkheden heeft geboden."

Wim Hoeben: "We moeten goed blijven beseffen dat de VVON en de CBV elkaar nodig hebben. Vandaag ben je nog werkzaam in het betaald voetbal, maar morgen is dat wellicht heel anders. Eigenlijk zou het zelfs zo moeten zijn dat je alleen lid kunt zijn van de CBV als je ook daadwerkelijk werkzaam bent in het betaald voetbal. Nu is je diploma daarvoor voldoende voorwaarde."

Solidariteit

Wim Hoeben: "Aanvankelijk was er een groot saamhorigheidsgevoel tussen trainers en daardoor ook een solidariteitsgedachte. Dat is minder geworden, dat is duidelijk. Waarom zou men zich dan organiseren in een vakbond zoals de VVON? Een individuele trainer denkt misschien bij problemen het zelf wel op te lossen. Men moet echter niet direct aan zijn eigen praktijk denken, maar meer aan het macht van het getal. Hoe groter het ledenaantal van een organisatie, des te groter de invloed die het heeft. Je komt echt binnen als je duizenden personen vertegenwoordigt. Ik vind dat je VVON-lid moet worden uit solidariteit, want je beweegt je als voetbaltrainer in een wereld waar de normen en waarden totaal verschillen van die in de buitenwereld."
Dat de solidariteit in de trainerswereld soms ver te zoeken is, vertelt Joop Philippo. Hij werd onlangs gebeld door een trainer wiens licentie afliep omdat hij geen bijscholingen had gevolgd. Of hij nu geen dispensatie kon krijgen. De trainer was dus niet op de hoogte dat Philippo al vijf jaar geen secretaris meer was.

Voorbeeldfunctie

Wim Hoeben: "De VVON heeft een belangrijke rol als het gaat om de voorbeeldfunctie die een trainer inneemt, op elk niveau. Incidenten op het gebied van normen en waarden zijn van alle tijden. De belangen zijn echter veranderd, want in het betaald voetbal maar ook in de top van het amateurvoetbal gaat natuurlijk steeds meer geld om. Trainers (en spelers) moeten zich beseffen dat zij een voorbeeldfunctie hebben. Ik zal die ene Europese wedstrijd van Feyenoord nooit vergeten, waarin Coen Moulijn

onderuit werd geschopt. Er volgde een agressieve achtervolging op het veld. Een week later sta ik bij een jeugdwedstrijd te kijken en daar voltrekt zich hetzelfde scenario op het veld. Voor mij was één plus één twee."

Nico de Frel: "Ik heb 17 jaar bij dezelfde vereniging gezeten. Na een aantal jaar hoefde ik alleen maar van de bank op te staan om spelers te waarschuwen voor hun gedrag. Ze wisten dat ik hen er uit zou halen als ze door zouden gaan. De invloed van de trainer op het gedrag van de spelers is er dus duidelijk wél.
De VVON attendeert zijn leden met regelmaat op het feit dat zij een voorbeeldfunctie hebben en dat zij tijdens de wedstrijden door supporters en de jeugdleden nauwlettend worden bekeken. Hierdoor kan zijn negatief gedrag de agressie bevorderen, terwijl een coach die afstand neemt van het affect de rust en sportiviteit bevordert."

Joop Philippo: "Ik heb 32 jaar in de praktijk gewerkt als trainer. Nooit heb ik problemen gehad. Dat komt ook omdat ik 32 jaar lang niet in de bestuurskamers ben geweest, behalve één keer. De sfeer en communicatie daar stonden me enorm tegen en was alleen maar aanleiding tot ruzie. Daar had ik geen zin in. Als trainer moet je dat niet willen opzoeken. Ik moest er zijn voor mijn spelers en zo heb ik ook altijd gedacht als secretaris van de VVON, maar toen ging het om de leden."

Henk Drewes haalt tenslotte een vergeeld document tevoorschijn uit de beginjaren van de VVON, eind jaren '40. Er blijkt een tot op de dag van vandaag heel herkenbare tekst in te staan, al zijn de aantallen en bedragen wat veranderd: 'Onze vereniging telt momenteel 120 leden, van wie 90% gediplomeerd en van wie 17 oud-internationals. De contributie bedraagt 40 gulden (ongeveer 18 euro, red.) per jaar, te betalen in vier termijnen. Tegenover uw plichten staan onder andere de volgende voordelen: de Lunteren-week kost u niet meer dan 40 gulden, inclusief reisgeld, van waar u ook komen moet. Ook ontvangt u een mapje van anatomische kleurenfoto's van voet en been. Het blad de Oefenmeester (tegenwoordig TrainerCoach, red.) ontvangt u iedere maand. Het zal duidelijk zijn dat alleen grote eenheid onze parate kennis op peil kan houden en kan verbeteren. Door hechte samenwerking kan mogelijk worden gemaakt dat er sociale voorzieningen worden getroffen waardoor u uw beroep met meer vertrouwen voor de toekomst tegemoet kan zien.' •

Foto: TekstTop

60 jaar VVON aan één tafel.